

رحلت جانگداز پیامبر اسلام(ص)

رحلت جانگداز پیامبر اسلام(ص) در سال 11 هجری قمری ...

رحلت جانگداز پیامبر اسلام(ص) در سال 11 هجری قمری

حضرت محمد بن عبدالله(ص) آخرین پیامبر الهی است که مردم را به یگانگی خداوند متعال و عدالت اجتماعی در دنیا و زندگی در سرای دیگر دعوت کرد و ادیان آسمانی را با رسالت و تبلیغ خویش به اتمام و اکمال رسانید.

آن حضرت در چهل سالگی به رسالت مبعوث گردید. در آغاز به مدت سه سال به طور پنهان و سپس به مدت ده سال به طور آشکار در مکه معظمه، مردم را به توحید و دین اسلام دعوت کرد. در این راه، آزارهای فراوان روحی و جسمی از معاندان و مشرکان قریش تحمل کرد و سرآخر که با توطئه آنان در قتل خود مواجه گردید، ناچار به سوی مدینه(یثرب) مهاجرت نمود و این شهر را پایگاه دعوت اسلام و تمرکز مسلمانان قرار داد و نخستین پایه‌های حکومت اسلامی را در آن بنا نهاد.

از آن پس به مدت ده سال در این شهر مقدس اقامت گزید و با انواع دشمنی‌ها و دسیسه‌های مشرکان مکه و سایر طوایف و قبایل عربستان، مقابله کرد و بسیاری از آنان را به دین اسلام و راه روشن الهی هدایت‌گر شد و مناطق مهمی از سرزمین عربستان، همانند مکه معظمه، طائف، یمن و نواحی مسکونی شبه‌جزیره عربستان را در پوشش نظام حکومتی اسلامی قرار داد.

سرانجام در 63 سالگی پس از انجام مراسم حجة الوداع و معرفی حضرت علی(ع) به جانشینی خویش در غدیرخم، آثار بیماری در آن حضرت هویدا شد و پس از تحمل چندین روز بیماری روح ملکوتی‌اش به اعلیٰ علیین پیوست و در جوار رحمت الهی قرار گرفت.

در تاریخ رحلت پیامبراکرم(ص) میان شیعه و اهل‌سنت، اتفاق نظر نیست. زیرا تاریخ‌نگاران و سیره‌نویسان شیعه به پیروی از اهل‌بیت(ع)، تاریخ رحلت پیامبر(ص) را روز دوشنبه 28 صفر سال یازدهم هجری قمری دانسته‌اند، ولیکن علمای اهل‌سنت تاریخ آن را در ماه ربیع‌الاول ذکر کرده‌اند و در این که چه روزی از ربیع‌الاول بوده است، اختلاف دارند. برخی روز اول، برخی روز دوم و برخی روز دوازدهم و عده‌ای روز دیگری از این ماه را بیان کردند.

واقعی از جمله کسانی است که رحلت آن حضرت را در روز دوشنبه دوازدهم ربیع‌الاول می‌داند.

به هر تقدیر، علت وفات آن حضرت، تناول کردن غذای مسمومی بود که يك زن یهودی به نام "زینب" در جریان جنگ خیبر به آن حضرت خورانیده بود.

پس از رحلت رسول‌خدا(ص) در حالی که عده‌ای از سران و سیاستمداران مهاجر و انصار در سقیفه بنی ساعده گردآمده و درباره جانشینی آن حضرت به مجادله و منازعه پرداخته بودند، حضرت علی(ع) به اتفاق برخی از عموزادگان خویش به غسل دادن و کفن کردن بدن مطهر پیامبر(ص) پرداخت. آن گاه بدن شریف آن حضرت به مدت دو روز جهت وداع واپسین امت و سوگواری اهل‌بیت(ع) و نمازگزاران اهالی مدینه بر بدن مطهر آن حضرت، با احترام ویژه‌ای نگهداری شد و سپس در روز چهارشنبه، به خاک سپرده شد.

اهل‌بیت(ع) و وابستگان آن حضرت و بزرگان صحابه درباره مکان تدفین بدن مطهر آن حضرت به گفت‌وگو پرداختند و هر کدام پیشنهاد خاصی ارائه کردند. حضرت علی(ع) که متکفل تجهیز بدن آن حضرت و از نزدیکترین مردان به آن حضرت بود، فرمود: *إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَقْبِضْ رُوحَ نَبِيٍّ إِلَّا فِي أَطْهَرِ الْبَقَاعِ* و ینبغی أن یدفن حیث قبض؛ به درستی که خدای سبحان، جان پیامبری را نمی‌گیرد مگر در پاکیزه‌ترین مکان، و سزاوار است در همان مکانی که قبض روح شد، در همان جا دفن گردد.

گفتار مستدل و روح‌نواز امیرمؤمنان علی ابن ابی طالب(ع) مورد پسند همگان قرار گرفت و بدن مطهر رسول‌خدا(ص) را در همان مکانی که جان به جان آفرینان تسلیم کرده بود، دفن نمودند.

طبری، پیشنهاد دفن پیامبر(ص) را، در همان مکانی که وفات یافت، به ابوبکر منتسب کرد و از او نقل کرد: *ما قبض نبیٌ إِلَّا یدفن حیث*

قبض؛ هیچ پیامبری از دنیا نخواهد رفت، مگر این که در همان مکانی که قبض روح شد دفن گردد.

هم اکنون مرقد مطهر آن حضرت در داخل مسجدالنبی(ص) قرار دارد و زیارت‌گاه مسلمانان و مشتاقان آن حضرت از سراسر عالم است.